

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/255 /2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

150/2011. (VI. 1.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 12-én előterjesztett **panaszát** a 2011. június 1-jén megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv – a D. Városi Ügyészség – vezetőjéhez.

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre, ugyanakkor a beadvány alapján az annak elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos panaszbeadványát mind elektronikusan, mind postai úton előterjesztette 2011. május 12-én, illetve május 13-án.

A panaszos panaszbeadványában előadta, hogy 2011. május 3-án egy tolmácson keresztül sms-ben idézték tanúkihallgatásra az E. Rendőrkapitányságra. Amikor május 5-én reggel megérkezett a rendőrkapitányságra, akkor közölték vele, hogy „vádát” emeltek ellene és megkérdezték, hogy elismeri-e a közlekedési baleset okozását. A panaszos nagyon meglepődött, mert korábban egyáltalán nem hallgatták ki. A baleset idején, 2010. december 24-én este teljesen kipihent volt, mert tűzoltóként éppen a pihenőidejét töltötte, így nem okozhatta a fáradsága a balesetet. Szemben a baleset másik négy résztvevőjével, akik egész éjjel B. járták és a kivilágított várost fényképezték, mint korábban is, minden évben. A baleset helyszínére hamar megérkezett a másik sofőr édesapja, aki befolyásolhatta a helyszínelésnél a

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szakértőt, mivel végig jelen volt, míg a panaszost beszállították a kórházba és a családtagjai is vele mentek. A kórházban a másik kocsis utasa még azt mondta, hogy aludtak és csak a balesetre ébredtek fel. Később a panaszos megtudta, hogy korábbi vallomását megváltoztatva az utasok azt állították, hogy a panaszos átment a szembe sávba és ő okozta a balesetet.

A panaszos viszont úgy gondolja, hogy a másik – friss jogosítványos – sofőr ment át az ő sávjába a nedves úttesten. Az úton 80 km/h, illetve 60 km/h volt a megengedett sebesség, ő 70 km/h-val haladt az úton, az ütközés pillanatában, a fékezést követően 53 km/h volt a sebessége. Még nem látta a szakvéleményt, mert ugyan azt már korábban kérte, de a vizsgáló szabadsága miatt május 16-a előtt nem kaphatja meg.

A panaszost eddig kétszer műtötték és még két műtét, továbbá hosszas keresőképtelen állapot vár rá.

A panaszos felháborítónak tartja, hogy úgy „helyezték vád alá”, hogy meg se hallgatták se őt, se a tanút, és nem volt szembesítés. Kéri a Testülettől a szakértői vélemény kiegészítését, a rendőrségi eljárás felülvizsgálatát, a tanúk kihallgatását. Szerinte a féknyomok is az ő állításait bizonyítják. Mindezek alapján felvetődik benne, hogy esetlegesen befolyásolták az ügy vizsgálatát a baleset résztvevői, mivel az egész vizsgálat a másik autó utasainak előadásán nyugszik. Ráadásul a szakértő mellett végig ott volt a helyszínen sofőr apja, aki tud magyarul, szemben a panaszos családtagjaival.

A kirendelt védője azt mondta a panaszosnak, hogy a kórházban, közvetlenül a baleset után kihallgatták, azonban a panaszos szerint ez abszurd, mivel a műtétre várva, már erős nyugtatók hatása alatt volt, és nem emlékszik semmire. A rendőrség ezzel kapcsolatban azt állítja, hogy akkor lehetősége volt nyilatkozni az ügygel kapcsolatban.

A vizsgáló eljárása is felháborító a panaszos szerint, mivel miután május 5-én elmondta a történetet neki, a rendőr továbbra is csak azt kérdezte tőle, hogy akkor bevallja-e a bűncselekményt, mintha meg se hallotta volna a korábbi előadását.

Többször kérte azt is, hogy megnézhesse az iratokat, azonban ezt a mai napig nem tették számára lehetővé.

Mindezek alapján kérte, hogy a Testület vizsgálja ki az ügyét.

II.

A panaszos panaszbeadványában azt sérelmezte, hogy a rendőrség annak a közlekedési balesetnek a vizsgálatát, amelynek a panaszos is részese volt, nem kellő körültekintéssel végzi, nem azonos súllyal veszi figyelembe a balesetben érintett, ellenérdekű felek előadását, a panaszos kihallgatását nem szabályszerűen végezték az eljáró rendőrök, és nem biztosítanak számára lehetőséget az iratok megismerésére sem.

A Testület első lépésként a hatáskörét vizsgálta a panaszbeadvány kapcsán.

A Testület hatáskörét a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, illetve a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Az Rtv. idézett rendelkezése szerint a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések tartoznak, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel, más esetekben érdemi vizsgálatot nem folytathat. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (pl. intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (pl. igazoltatás, ruházat- csomag- jármű- átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (pl. testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A fentiek értelmében a Testületnek nem áll módjában a rendőrség azon fellépésével összefüggésben vizsgálatot indítania, amit egy büntetőeljárás során nyomozó hatóságként eljárva végez, tekintettel arra, hogy a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 195-199. §-ai biztosítják ezen magatartásokkal szemben a jogorvoslat lehetőségét.

A konkrét esetben ugyanakkor kétség kívül megállapíthatóvá vált, hogy a panaszos a rendőrségnek olyan magatartási formáit sérelmezi, amelyeket a rendőrség nyomozó hatóságként eljárva, a Be. rendelkezései alapján végez, így a gyanúsítás közlése, idézés módja, szakértői bizonyítás felvétele, iratbetekintési jog biztosítása.

A fentiek ismeretében megállapítható, hogy a gyanúsítás ellen, illetve bizonyítási eljárás hibái, és az iratbetekintés jogának korlátozása miatt benyújtott panasz kivizsgálására a Testület hatásköre nem terjed ki.

III.

A panaszos beadványa annak tartalma alapján a Testület álláspontja szerint a Be. rendelkezései alapján a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedés elmulasztása miatt benyújtott panasznak minősül, így annak elbírálása a T. Városi Ügyészség hatáskörébe tartozik.

A Testület állásfoglalása szerint az ügyben nincs hatásköre eljárni, azonban az ügyben hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv megállapítható, ezért a Testület a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. június 1.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESZÜLET